

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/98/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112011769
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112011769.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Vladimíra Tencera vo veci odsúdeného M. A., o obnovu konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 02.05.2013 sp.zn. 30Nt/66/2012, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.07.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného M. A., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa zamietol návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/75/2009.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodni tým, že Nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2012 zo dňa 28.11.2012 je síce novou skutočnosťou, ktorá nebola súdu známa v čase keď rozhodoval o treste odsúdeného avšak týmto je neplnený len prvý predpoklad na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Ďalším predpokladom je spôsobilosť tejto novej skutočnosti ako dôkazu privodiť iné rozhodnutie o vine alebo treste. V danom prípade vzhľadom na osobu odsúdeného, jeho trestnú minulosť, charakter jeho trestnej činnosti a jej stupňovanie napriek predchádzajúcim odsúdeniam neodôvodňujú úvahu o tom, že na naplnenie účelu trestu by u neho postačovalo uloženie kratšieho trestu odňatia slobody. V prípade obnoveného konania by prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody vo výmere pri polovici trestnej sadzby a tak uložený trest nie je v zrejmom nepomere ani k závažnosti činu ani k pomerom páchatela.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený. V sťažnosti rovnako ako v návrhu na povolenie obnovy konania poukázal na Nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2012 na to, napadnuté uznesenie súdu I. stupňa považuje za nezákonné nakoľko, ak mu bol trest uložený na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť, ide o skutočnosť, ktorá je dôvodom obnovy konania. V tejto súvislosti poukázal na článok 125 Ústavy SR, § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. a na odlišný prístup rôznych súdov, ktoré v konkrétnych veciach obnovu konania povolili.

Krajský súd na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle § 192 odsek 1 Trestného poriadku a to správnosť jeho výrokov proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Z obsahu spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/75/2009 odvolací súd zistil, že M. A. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.04.2011 sp.zn. 2T/75/2009 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 16.06.2011 sp.zn. 6To/14/2011 pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Za tento trestný čin mu bol podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm.m/, § 41 odsek 2 a § 42 odsek 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov nepodmienečne. Súčasne bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/66/2008 zo dňa 10.11.2008, ktorým bol M. A. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Súhrnný trest neukladal súd I. stupňa podľa zákonnej sadzby uvedenej v ustanovení § 188 odsek 1 Trestného zákona a to od 3 do 8 rokov. Pri použití § 41 odsek 2 Trestného zákona sa zvýšila horná hranica uvedenej trestnej sadzby o jednu tretinu a súd bol povinný ukladať trest v hornej polovici takto zvýšenej trestnej sadzby. V tomto prípade, za použitia asperačnej zásady, vznikla trestná sadzba odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov až 10 rokov a 8 mesiacov.

Ústavný súd SR, svojim Nálezom sp.zn. PL. ÚS 106/2012 zo dňa 28.11.2012, ktorý bol uverejnený v zbierke zákonov dňa 21.12.2012 pod č. 428/2012 Z.z. rozhodol, že text § 41 odsek 2 Trestného zákona za bodkočiarkou nie je v súlade s článkom I odsek 1 Ústavy SR. Tento Nález Ústavného súdu SR sa vzťahuje na text § 41 odsek 2 Trestného zákona za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“.

Podľa § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, ak súd, v trestnom konaní, vydal rozsudok, na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa článku 125 Ústavy a ten nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela.

Odvolací súd má za to, že zákon č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov je zákonom rovnakej právnej sily ako Trestný poriadok v znení zákona č. 301/2005 Z.z. Pokiaľ ustanovenie § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 odkazuje na postup podľa Trestného poriadku, je potrebné Trestný poriadok a jeho § 394 považovať za ustanovenie lex specialis k § 41b zák.č. 38/1993 Z.z.

Je nepochybné, že Nález Ústavného súdu SR je novou skutočnosťou v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku a jeho existenciou je splnená prvá podmienka na povolenie obnovy konania.

V konaní o obnove sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými, môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Súd teda nemôže bez ďalšieho prevziať nové skutočnosti či dôkazy bez toho, aby ich hodnotil vo vzťahu k skutočnostiam a dôkazom, z ktorých vzišlo pôvodné skutkové zistenie. Nie každá nová skutočnosť či dôkaz sú tak spôsobilé vyvolať následky predvídané v § 394 odsek 1 Trestného poriadku (ÚS ČR 19/2004).

Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodne právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novo tvrdených skutočností alebo novo vykonaných dôkazov a to v rozsahu ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 odsek 19 Trestného poriadku. Už v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania musí súd hodnotiť nové skutočnosti a dôkazy z hľadiska ich významu vo vzťahu k preskúmanému právoplatnému rozsudku. Nemôže sa obmedziť len na strohé konštatovanie ich existencie tým, že k hodnoteniu nových skutočností pristúpi až potom, ako na ich podklade povolí obnovu konania.

Druhou podmienkou pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku je, že nové skutočnosti resp. dôkazy neznáme v čase rozhodovania o vine a treste by viedli k inému

rozhodnutiu o vine resp. treste, a že pôvodne uložený trest je v dôsledku novej skutočnosti v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Vo vzťahu k tejto druhej podmienke treba uviesť, že odsúdenému M. A. bol uložený trest odňatia slobody podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v zákonnej trestnej sadzbe (3 roky až 8 rokov), a to vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov. V tomto prípade bol odsúdený za závažný zločin. Tým, že bol odsúdenému uložený súhrnný trest, do uloženého trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov sa kumulovalo aj odsúdenie v trvaní 12 mesiacov, ktoré mu bolo uložené trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/66/2008 opäť pre majetkovú trestnú činnosť.

M. A. bol v minulosti 6-krát súdne trestaný, vždy pre majetkovú trestnú činnosť, vo výkone trestu odňatia slobody bol 5-krát. Osoba odsúdeného a jeho trestná minulosť vylučuje, aj v prípade obnoveného konania, uloženie trestu pri spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Navyiac odvolací súd poukazuje na to, že v obnovenom konaní by pri ukladaní trestu podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona prichádzal do úvahy postup v zmysle § 38 odsek 4 s prihliadnutím na prevahu priťažujúcich okolností, keďže v konaní bola ustálená priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm.m/ Trestného zákona. V zmysle tohto zákonného ustanovenia, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Týmto postupom by tak v obnovenom konaní prichádzalo do úvahy rozhodovať o treste v rámci trestnej sadzby od 4 rokov a 8 mesiacov do 8 rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel aj odvolací súd k záveru, že uložený druh trestu a jeho výška nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu ani k pomerom páchatel'a. Uložený trest vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov rešpektuje všetky podmienky uvedené v § 34 Trestného zákona. Trest uložený odsúdenému M. A. je v súlade s požiadavkami individuálnej aj generálnej prevencie, pretože odsúdenému bráni pokračovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti a tiež vytvára podmienky na to, aby viedol v budúcnosti riadny život.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.